

СУЧАСНА ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ НЕРІВНОСТИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Тимченко Н.С.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р держ. упр., доцент

Сьогодні у світі велика увага приділяється створенню рівних умов та прав для чоловіків і жінок. В Україні нині в органах державної влади у більшості випадків вищі посади займають чоловіки, а розрив між заробітною платнею чоловіка і жінки складає майже 34%. Однак жінки активно проявляють себе у соціальній, політичній, економічній сферах життя. Нині 54 % населення України становлять жінки, рівень їхньої зайнятості в суспільному виробництві – 51%. Майже 90% жінок працездатного віку вчаться або працюють. Тому, не дивно, що за останні роки проблема участі жінок у виборчих процесах значно зросла. Україна посідає одне з провідних місць за рівнем освіти жінок, але все ж, їхній доступ до політичної та економічної влади бажає кращого. Неухильною умовою для інтеграції нашої держави в міжнародне співтовариство, як і невід’ємною ознакою демократії, є рівність статей [1]. Тому проблеми гендерної нерівності в Україні та їх вирішення є важливими як сьогодні, так і в майбутньому. Для утвердження гендерної рівності є необхідність зміни ментальності як чоловіків так і жінок.

Наприкінці 1980-х – початку 1990-х рр. різні міжнародні організації дотримуються позиції про необхідність проведення політики у напрямі забезпечення гендерної рівності. Це було викликано комплексом причин, у тому числі побутових – менша тривалість життя чоловіків, більша кількість випадків алкоголізму та суїцидів серед чоловіків та інше, що зумовило потребу у зміні, а точніше у розширенні державно-громадських пріоритетів, у зв’язку з чим виникає таке явище, як «політика в інтересах рівності», оскільки політика щодо забезпечення прав жінок не враховувала чоловічий фактор [2].

Для подолання проблеми гендерної нерівності в Україні, необхідно, щоб відносини між статями базувалися на засадах гендерної демократії. Гендерна демократія – це система суспільних відносин, за якої жінки і чоловіки мають правовий та політичний статус як рівні між собою у правах, свободах, обов’язках, відповідальності і можливостях, закріплених і реально забезпечених у політико-правових та моральних принципах, діях, створенні суспільних і державних структур з урахуванням гендерних інтересів і потреб [3].

Подальші перспективи розвитку гендерної політики в Україні залежать від дій, спрямованих на становлення гендерної рівності, а саме:

– гарантування прав і свобод чоловіків та жінок, а також рівних

можливостях у їх використанні;

- створення умов для реалізації власного потенціалу, у тому числі професійній, політичній, духовно-культурній та інших сферах людської діяльності;

- рівний доступ до розподілу соціально-економічних ресурсів;
- справедливе оцінювання результатів праці чоловіків та жінок;
- формування та розвиток гендерної культури та освіти.

Для вдалого виконання поставлених завдань необхідно залучати органи державного управління та місцевого самоврядування, територіальні громади, громадські об'єднання та засоби масової інформації, що мають розповсюдити та популяризувати дану тему.

Отже, для країни, яка обрала демократичний шлях розвитку, в першу чергу необхідно забезпечити гендерну рівність. Зміни у становищі жінок в Україні можливі лише за умови послідовної державної гендерної політики. Гендерна політика повинна бути спрямована на забезпечення збалансованої участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень в різних сферах діяльності. Розробка та впровадження державних стратегій дозволили б жінкам урівноважити свою суспільну діяльність та сімейне життя. Держава має гарантувати дотримання прав чоловіків та жінок, забезпечити рівність їх прав, свобод і обов'язків.

1. Ніфатова О. М. Гендерна політика України: протиріччя та соціальні аспекти / О. М. Ніфатова, А. А. Ващенко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2017. – № 2. – С. 13–17. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vbumb_2017_2_4

2. Грицай І. О. Державна гендерна політика: генезис поняття та співвідношення із суміжними термінами / І. О. Грицай // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2016. – № 4. – С. 89–97. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2016_4_13.

3. Бельська Т. В. Гендерна демократія / Т. В. Бельська // Новітня політична лексика (неологізми, okazіоналізми та інші новотвори) [І. Я. Вдовичин, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.] ; за заг. ред. Н. М. Хоми. – Л. : “Новий світ-2000”, 2015. – С.62.

АНАЛІЗ СТИЛІВ КЕРІВНИЦТВА ОРГАНІЗАЦІЄЮ НА ПРИКЛАДАХ ВІДОМИХ КОМПАНІЙ

Мельник А.Р.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р держ. упр., доцент

Для ефективного керування будь-якою організацією необхідно визначитися зі стилем керівництва. Різні організації по різному керують компаніями, хтось дає повну свободу дій своїм підлеглим, а хтось надає перевагу тотальному контролю.

Стиль керівництва – сукупність принципів, норм, методів і прийомів впливу на підлеглих з метою ефективного здійснення управлін-